

Krag: Det, at Rigsdagen gentagende med faa Ugers Mellemrum kommer til at beskæftige sig med Renteproblemet, viser jo, hvor langt borte vi endnu, trods de Foranstaltninger, der er truffet, er fra at have paa tilfredsstillende Maade færdigbehandlet dette vidtrækkende Spørgsmaal. Naar jeg siger paa tilfredsstillende Maade, mener jeg dermed gennem Rentelovgivning at have tilvejebragt et Renteniveau her i Landet, som er svarende til de stærkt mindskede Forrentningsmuligheder inden for Erhvervslivet og her først og fremmest inden for Landbruget.

I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at pege paa den overordentlig store Betydning, det vil have, om det Udvalg, der i Henhold til Overenskomsten mellem Regeringen og dens Partier og Venstre for nogen Tid siden nedsattes til at overveje hele Gældsspørgsmaalet og Gældssaneringen inden for Landbruget, forcerer sit Arbejde mest muligt, saaledes at vi snarest kan komme til at tage Hovedproblemet op og faa Gældens Omfang saaledes ændret, at vi derigennem faar givet Hovedbidraget, som vanskeligt kan gives gennem Rentedeltelsen, til, at Gældsbyrden reduceres til en Størrelse, som under Hensyn til de vigende Priser og stadig vanskeligere Afsætningsmuligheder er til at bære for Hovederhvervet. Jeg henstiller saa indtrængende, som jeg formaar det, til den højtærede Regering, at den giver sit gode Bidrag til at faa dette Arbejde mest muligt fremmet, thi Vanskelighederne er stadig meget store. De øges prismæssigt, de øges gennem stigende Begrænsning af Afsætningsmulighederne, og vi maa vare os for her paa Rigsdagen, at vi ikke, medens vi sidder og overvejer Udenværkerne i denne Sag, faar Hovedproblemet endelige Behandling saaledes udsat og forsinket, at Resultatet bliver, at medens Græsset gror, dør Horsemor.

Hvad det her foreliggende Forslag angaar, er jo dettes § 1 en nærmere Udvikling af Bestemmelser i Konverteringslovgivningen, som jeg finder baade rimelig og naturlig. Antagelig havde den højtærede Minister, hvad vel ogsaa gjaldt Flertallet her i dette høje Ting, da Henstandslovgivningen gennemførtes i Juni Maaned 1932, haabet, at en afgørende Lysning for Landbruget skulde indtræde i Løbet af et Par Aar. Desværre, det er jo ikke sket. Var Forholdene overordentlig vanskelige i 1932, ja, saa maa vi alle erkende, at de er ogsaa overordentlig vanskelige i Dag, og det er

derfor rimeligt, at Kreditforeningerne faar Adgang til at udsætte i to Terminer Paa-begyndelsen af Afdragsbetalingen paa Henstandsbeløbene uden Samtykke fra senere berettigede Panthavere og uden Tab af Retskrav. Den Adgang, som efter Konverteringsloven er givet til Indregning af Henstandsbeløbet i den nye Hovedstol, kan jo langt fra for alle Debitorer, der kan komme i Betragtning, blive udnyttet med den nærmest kommende Termin for Øje, fordi det store Konverteringsarbejde, de dertil knyttede Undersøgelser og Beregninger nødvendigtvis maa tage Tid, og derfor er det for at tilvejebringe Lighed mellem de forskellige Debitorer og under de forskellige Kreditforeninger nødvendigt, at Paabegyndelsen af Indbetaling af Afdragsudlysninger udsættes.

Der foreslaas her en Udsættelse paa to Terminer, som Kreditforeningsdirektionerne skal have Adgang til at give. Jeg hilser, som sagt, dette med Tilfredshed, men jeg er bare ikke sikker paa, at to Terminer fra Juni Termin 1934 vil være nok, fordi det jo forudsætter, at Konverteringen af 4 $\frac{1}{2}$ og 5 pCts Laanene i Landbrugsejendomme kan blive gennemført i Løbet af et Aars Tid godt og vel, indtil vi naar frem paa Sommeren 1935; det er jeg ikke overbevist om vil være tilstrækkelig Tid, og lidet heldigt synes det mig, at det vilde være, om vi i Løbet af ganske faa Maaneder skulde blive nødt til yderligere at forlænge denne Frist. Da de 3 $\frac{1}{2}$ og 4 pCts Laan i Landbrugsejendomme ikke kommer ind under Konverteringen, saa faar Debitorer, som har disse Laanetyper, ikke Adgang til den Lettelse med eventuelle Henstandsbeløbs Betaling, som Konverteringsloven giver for højere forrentede Laan. Derfor synes jeg, de vedkommende har billigt Krav paa Særforanstaltninger, hvorfor mit Parti da ogsaa fuldt ud kan bifalde den i § 1, Stk. 2, foreslaaede Fremgangsmaade. Dette gælder ogsaa Bestemmelsen i Stk. 3, hvorefter den ekstraordinære Afskrivning, hvor en saadan statutmæssigt kan foretages, kan ske for Henstandsudlysningernes Vedkommende i Stedet for Restgældens. I det hele taget er de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 1, en naturlig Konsekvens saavel af Henstandslovgivningen som af Konverteringslovgivningen og nødvendiggjort af Ønsket om at skabe Ligelighed for de forskellige Debitorer.

I denne Forbindelse maa jeg have Lov at spørge den højtærede Indenrigsminister,